

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 10.9.2013
COM(2013) 622 final

2013/0302 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**sisävesialusten teknisistä vaatimuksista ja Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivin 2006/87/EY kumoamisesta**

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Sisävesialusten teknisistä vaatimuksista 4 päivänä lokakuuta 1982 annetulla neuvoston direktiivillä 82/714/ETY¹ otettiin käyttöön sisävesialusten teknisten todistusten antamista koskevat yhdenmukaistetut edellytykset kaikissa jäsenvaltioissa, mutta todistukset eivät kuitenkaan antaneet oikeutta Reinillä liikennöimiseen. Direktiivin 82/714/ETY liitteissä asetettuihin teknisiin vaatimuksiin sisältyvät olennaisilta osin Reinin navigaation keskuskomission (RNKK) vuonna 1982 hyväksymät Reinillä liikennöivien alusten tarkastamista koskevat määräykset.

Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen 22 artiklan mukaisia sisävesialustodistusten antamista koskevia edellytyksiä ja teknisiä vaatimuksia on sittemmin tarkistettu säännöllisesti useimpien nykyisten alustyyppien osalta, ja niiden katsotaan vastaavan tekniikan nykytasoa. Kilpailu- ja turvallisuussyistä sekä erityisesti teknisten vaatimusten yhdenmukaistamiseksi Euroopan unionin laajuisesti oli suotavaa, että nämä tekniset vaatimukset saatiin koskemaan koko Euroopan unionin sisävesiväyläverkkoa. Direktiivi 82/714/ETY korvattiinkin direktiivillä 2006/87/EY², jolla varmistetaan, että unionin sisävesialustodistukset, joilla osoitetaan kaiken tyyppisten vesikulkuneuvojen täyttävän täysimääräisesti edellä tarkoitetut tarkistetut tekniset vaatimukset, ovat voimassa kaikilla Euroopan unionin sisävesiväylillä, myös Reinillä, ja että Reinin sisävesialustodistukset ovat voimassa kaikilla Euroopan unionin sisävesiväylillä.

Direktiivin 2006/87/EY 3 artiklan mukaan aluksilla, jotka liikennöivät Reinin (R-vyöhykkeen) vesiväylillä, on oltava

- Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen 22 artiklan mukaisesti annettu todistus tai
- 30 päivän joulukuuta 2008 jälkeen annettu tai uusittu yhteisön sisävesialustodistus, joka annetaan vesikulkuneuvoille, jotka täyttävät täysin direktiivin 2006/87/EY liitteessä II tarkoitetut tekniset vaatimukset, joiden osalta vastaavuus edellä mainitun yleissopimuksen mukaisten teknisten vaatimusten kanssa on todettu sovellettavien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteessä II olevan luvun ”Siirtymä- ja loppusäännökset” siirtymäsäännösten soveltamista.

On kuitenkin hankalaa säilyttää vastaavuus näiden kahden todistuksen välillä. Ne liittyvät kahteen erilaiseen säädöskehykseen, joissa molemmissa sovelletaan omia erillisiä vaatimuksiaan niiden omien erityisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti.

Turvallisuuden ja yhdenvertaisten toimintaedellytysten takaamiseksi tarvitaan yhden yhtenäiset tekniset vaatimukset. Näin lisättäisiin oikeusvarmuutta ja varmistettaisiin tekniikan kehittymiseen perustuvien teknisten mukautusten tekeminen kohtuullisen ajan kuluessa. Myös turvallisuusvaatimukset säilyisivät tiukkoina kaikilla Euroopan unionin sisävesiväylillä, eikä alalla tapahtuvaa innovointia vaikeutettaisi.

¹ EYVL L 301, 28.10.1982, s. 1–66.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/87/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, sisävesialusten teknisistä vaatimuksista ja neuvoston direktiivin 82/714/ETY kumoamisesta, EUVL L 389, 30.12.2006, s. 1–260.

Edellä mainituissa kahdessa säädöskehyksessä noudatetaan kummassakin omia sääntöjään ja menettelyjään, joten yhdet yhtenäiset tekniset vaatimukset voidaan saavuttaa vain asteittain. Ensinnäkin on tärkeää erottaa päätöksentekoa koskevat säännöt yleisluonteisemmista menettelyihin liittyvistä ja teknisistä säännöistä, jotka eivät koske erityisesti Euroopan unionia. Nykyisellään näitä säännöksiä ei ole erotettu direktiivissä selkeästi, minkä vuoksi on vaikeaa laatia teknisiä vaatimuksia, joita voitaisiin soveltaa molemmissa säädöskehyksissä.

Toiseksi on tärkeää luoda asianmukaiset rakenteet, joiden avulla EU ja RNKK voivat laatia yhdenmukaiset yhteiset tekniset vaatimukset ja ylläpitää niitä. Tätä varten on perustettava erityinen EU:n ja RNKK:n jäsenvaltioiden yhteinen elin, jolla on teknisten vaatimusten laatimiseen tarvittava asiantuntemus ja jonka toimintaan voivat osallistua myös muut alan kansainväliset järjestöt. Tätä varten komission yksiköiden ja RNKK:n pääsihteeristön välillä sovittiin 22. toukokuuta 2013 hallinnollisesta järjestelystä, jossa ilmaistaan molempien osapuolten aikomus perustaa RNKK:n alaisuuteen erityinen komitea kyseistä tehtävää varten. Komiteaan voi kuulua EU:n ja RNKK:n jäsenvaltioita edustavia asiantuntijoita, ja myös muut sidosryhmät voivat osallistua sen toimintaan.

Komitean tehtävänä olisi teknisten vaatimusten laatiminen. Se aloittaisi tämän työn heti perustamisensa jälkeen. Nyt annettavan ehdotuksen ansiosta komissio pystyisi ottamaan komitean laatimat tekniset vaatimukset huomioon viittaamalla niihin mukauttaessaan direktiiviin sisältyviä teknisiä vaatimuksia tekniikan kehityksen tai kansainvälisten järjestöjen työn perusteella.

Jos RNKK muuttaa 22. toukokuuta 2013 sovitun hallinnollisen järjestelyn mukaisesti samalla tavoin Reinillä liikennöivien alusten tarkastamista koskevia määräyksiä niin, että myös niissä voidaan viitata tämän uuden komitean laatimiin vaatimuksiin, sisävesialusten teknisten vaatimusten ylläpitämiseen sovellettavat hallinnolliset menettelyt yksinkertaistuvat ja EU:n ja Reinin säädöskehysten välillä päästään vaatimusten täydelliseen yhdenmukaisuuteen.

Lisäksi osa muutoksista liittyy siihen, että direktiiviä 2006/87/EY tarkistetaan nyt ensimmäisen kerran Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen, joten siihen on sisällytettävä uudet siirrettyä säädösvaltaa ja täytäntöönpanovaltaa koskevat säännökset.

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMISEN TULOKSET

Komissio järjesti 1. maaliskuuta 2013 kokouksen sisävesiliikenteestä vastaaville jäsenvaltioiden ja ETA-valtioiden johtaville virkamiehille sekä jokikomissioiden pääsihteeille. Kokouksen osallistujat olivat yleisesti tyytyväisiä hallintotavan tarkistamisessa sovellettuun kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan, jonka tarkoituksena on yksinkertaistaa sisävesiliikenteen teknisten vaatimusten päivittämistä.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Sisävesialuksia koskevat tekniset vaatimukset on vahvistettu direktiivin 2006/87/EY liitteessä II. Ehdotetussa direktiivissä liitteiden sisältö järjestetään uudelleen siten, että liitteet kattavat ainoastaan teknisiä tai menettelyihin liittyviä näkökohtia. Päätöksentekojärjestelmään liittyvät näkökohdat on sisällytetty direktiivin varsinaiseen tekstiin. Tämä koskee lähinnä seuraavia säännöksiä:

- vastaavuus ja vapautukset (18 artikla), liitteiden mukauttaminen (22 artikla)
- teknisten tarkastusten tekeminen (9 artikla).

Tämän ehdotuksen mukaisesti komissiolle siirrettäisiin toimivalta mukauttaa direktiivin liitteitä tieteen ja tekniikan kehitykseen tai muiden kansainvälisten järjestöjen, erityisesti RNKK:n, työstä johtuvaan alan kehitykseen.

Komissiolle olisi annettava erityisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla mukautetaan tämän direktiivin liitteitä, muutetaan liitteissä olevia asiakirjamalleja ja annetaan tai muutetaan hallinnollisia ohjeita.

Jotta varmistetaan direktiivin täytäntöönpanon yhtenäiset edellytykset, komissiolle olisi lisäksi annettava täytäntöönpanovalta myöntää erinäisiä vapautuksia tiettyjä vesikulkuneuvoja koskevista teknisistä vaatimuksista, hyväksyä luokituslaitoksia ja hyväksyä erinäisiä teknisiä lisävaatimuksia tietyille vyöhykkeille, jotka eivät ole yhteydessä toisen jäsenvaltion purjehduskelpoisiin vesiväyliin. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Direktiivi ei vaikuta talousarvioon. Tiedyt direktiiviin liittyvät toimet rahoitetaan muiden säädösten kautta.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**sisävesialusten teknisistä vaatimuksista ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/87/EY kumoamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 91 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon³,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon⁴,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä⁵,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2006/87/EY⁶ otettiin käyttöön sisävesialusten teknisten todistusten antamista koskevat yhdenmukaistetut edellytykset koko Euroopan unionin sisävesiväyläverkossa.
- (2) Reinin navigaation keskuskomissio (jäljempänä RNKK) on vahvistanut Reinillä liikennöivien alusten tekniset vaatimukset.
- (3) Direktiivin 2006/87/EY liitteissä vahvistettuihin teknisiin vaatimuksiin on sisällytetty olennaisilta osin Reinillä liikennöivien alusten tarkastamista koskevat määräykset RNKK:n vuonna 2004 hyväksymässä muodossa. Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen 22 artiklan mukaisia sisävesialustodistusten antamista koskevia edellytyksiä ja teknisiä vaatimuksia tarkistetaan säännöllisesti, ja niiden katsotaan vastaavan tekniikan nykytasoa.
- (4) Oikeusvarmuutta ja turvallisuutta ei pysytä takaamaan, jos säilytetään kaksi erilaista säännöstöä: Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen 22 artiklan mukaisia todistuksia koskevat säännöt sekä unionin sisävesialustodistuksia koskevat säännöt.
- (5) Euroopan unionin laajuisen yhdenmukaisuuden saavuttamiseksi sekä kilpailun vääristymisen ja turvallisuustason vaihtelun ehkäisemiseksi koko Euroopan unionin sisävesiväyläverkossa olisi sovellettava samoja teknisiä vaatimuksia, jotka olisi saatettava ajan tasalle säännöllisin väliajoin.

³ EUVL C , , s. .

⁴ EUVL C , , s. .

⁵

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/87/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, sisävesialusten teknisistä vaatimuksista ja neuvoston direktiivin 82/714/ETY kumoamisesta (EUVL L 389, 30.12.2006, s. 1).

- (6) Koska RNKK on hankkinut merkittävästi asiantuntemusta sisävesialuksia koskevien teknisten vaatimusten ajan tasalle saattamisesta, tätä asiantuntemusta olisi hyödynnettävä täysimääräisesti Euroopan unionin sisävesiväylillä.
- (9) Unionin sisävesialustodistusten, jotka osoittavat vesikulkuneuvojen täyttävän täysin tekniset vaatimukset, olisi oltava voimassa kaikilla unionin sisävesiväylillä.
- (10) Edellytyksiä, joiden perusteella jäsenvaltiot antavat täydentäviä unionin sisävesialustodistuksia 1 ja 2 vyöhykkeen vesiväylillä (jokisuistot) ja 4 vyöhykkeen vesiväylillä tapahtuvaa liikennöintiä varten, olisi yhdenmukaistettava entisestään.
- (11) Turvallisuuden takaamiseksi vaatimuksia olisi yhdenmukaistettava korkealla tasolla unionin sisävesiväylien turvallisuusvaatimuksia lieventämättä. Jäsenvaltioille olisi kuitenkin annettava mahdollisuus ottaa komissiota kuultuaan käyttöön erityissäännöksiä tietyjä alueita koskevista lisävaatimuksista tai lievennetyistä vaatimuksista edellyttäen, että tällaiset toimenpiteet rajoittuvat koskemaan liitteissä III ja IV lueteltuja seikkoja.
- (12) Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus poiketa tämän direktiivin säännöksistä tietyissä tapauksissa, joissa on kyse purjehduskelpoisista sisävesiväylistä, jotka eivät ole yhteydessä toisen jäsenvaltion sisävesiväyliin, tai tietyistä vesikulkuneuvoista, jotka liikennöivät yksinomaan kansallisessa vesiväyläverkossa.
- (13) Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus poiketa komission luvalla tämän direktiivin säännöksistä tiettyjen vesikulkuneuvojen kohdalla myös silloin, kun tarkoituksena on vaihtoehtoisten ratkaisujen toteuttaminen, innovoinnin edistäminen ja kohtuuttomien kustannusten ehkäiseminen.
- (15) Unionin sisävesialustodistus olisi annettava vesikulkuneuvolle, joka läpäisee ennen käyttöönottoa tehtävän teknisen tarkastuksen. Teknisellä tarkastuksella on selvitettävä, täyttääkö vesikulkuneuvo direktiivissä säädetyt tekniset vaatimukset. Jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava oikeus toteuttaa lisätarkastuksia milloin tahansa sen varmistamiseksi, että vesikulkuneuvon kunto vastaa unionin sisävesialustodistusta.
- (16) Unionin sisävesialustodistuksen voimassaoloaika olisi määritettävä tapauskohtaisesti tiettyjen määräaikojen rajoissa ja vesikulkuneuvon luokan mukaan.
- (17) On tarpeen laatia unionin sisävesialustodistuksen korvaamista, uusimista ja voimassaolon pidentämistä sekä uuden unionin sisävesialustodistuksen antamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt tietyissä rajoissa, jotta voidaan säilyttää sisävesiliikenteen korkea turvallisuuden taso.
- (18) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/100/EY⁷ säädettyjen toimenpiteiden olisi säilyttävä voimassa tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jäävien alusten osalta.
- (19) Sellaisiin käytössä oleviin vesikulkuneuvoihin, jolla ei vielä ole unionin sisävesialustodistusta, olisi sovellettava siirtymäkauden järjestelmää, jota noudatetaan, kun kyseisille vesikulkuneuvoille tehdään ensimmäistä kertaa tällä direktiivillä vahvistettujen tarkistettujen teknisten vaatimusten mukainen tekninen tarkastus.
- (20) Olisi annettava sitovia hallinnollisia ohjeita yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamiseksi teknisten vaatimusten soveltamisesta yhdenmukaisella tavalla.

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/100/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sisävesialusten purjehduskelpoisuuslupien vastavuoroisesta tunnustamisesta (EUVL L 259, 2.10.2009, s. 8).

- (21) Teknisiin vaatimuksiin tehdyt muutokset olisi otettava huomioon sisävesiliikenteen turvallisuuden ja todistusten vastaavuuden takaamiseksi. Tätä varten komissiolle olisi siirrettävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukainen valta mukauttaa tämän direktiivin liitteitä tieteen ja tekniikan kehitykseen tai muiden kansainvälisten järjestöjen, erityisesti RNKK:n, työstä johtuvaan alan kehitykseen. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (22) Vaihtoehtoisten ratkaisujen toteuttamiseksi, innovoinnin edistämiseksi, kohtuuttomien kustannusten ehkäisemiseksi, todistusten antamismenettelyn toimivuuden takaamiseksi ja alueellisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi komissiolle olisi annettava täytäntöönpanovalta myöntää tietyille vesikulkuneuvoille erinäisiä vapautuksia teknisistä vaatimuksista, hyväksyä luokituslaitoksia ja hyväksyä teknisiä lisävaatimuksia tai lievennyksiä sellaisilla tietyillä vyöhykkeillä liikennöiville aluksille, jotka eivät ole yhteydessä toisen jäsenvaltion purjehduskelpoiseen sisävesiväyliin. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁸ mukaisesti.
- (26) Näin ollen direktiivi 2006/87/EY olisi kumottava,
- OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Vesiväylien luokitus

Tässä direktiivissä Euroopan unionin sisävesiväylät luokitellaan seuraavasti:

- a) 1, 2, 3 ja 4 vyöhyke:
 - i) 1 ja 2 vyöhyke: liitteessä I olevassa 1 luvussa luetellut vesiväylät,
 - ii) 3 vyöhyke: liitteessä I olevassa 2 luvussa luetellut vesiväylät,
 - iii) 4 vyöhyke: liitteessä I olevassa 3 luvussa luetellut vesiväylät.
- b) R-vyöhyke: a alakohdassa tarkoitetuista vesiväylistä ne, joita varten todistukset on annettava Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen 22 artiklan mukaisesti, sellaisena kuin artikla on silloin, kun tämä direktiivi tulee voimaan.

2 artikla

Määritelmät ja soveltamisala

- 1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:
 - a) ”vesikulkuneuvolla” alusta tai uivaa kalustoa;
 - b) ”aluksella” sisävesialusta tai merialusta;
 - c) ”hinaajalla” alusta, joka on erityisesti suunniteltu suorittamaan hinauksia;

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- d) ”työntöaluksella” alusta, joka on erityisesti suunniteltu kuljettamaan työntökytkettä;
- e) ”matkustaja-aluksella” päiväristeilyalusta tai risteilyalusta, joka on suunniteltu ja varustettu kuljettamaan yli 12 matkustajaa;
- f) ”uivalla kalustolla” uivaa rakennetta, johon on asennettu työkoneita, kuten nostureita, ruoppauskoneita, paalujunttia tai elevaattoreita;
- g) ”huvialuksella” urheiluun tai vapaa-aikaan tarkoitettua muuta kuin matkustaja-alusta;
- h) ”uppouman tilavuudella” aluksen syrjäyttämän vesimäärän tilavuutta kuutiometreinä;
- i) ”pituudella (L)” rungon enimmäispituutta metreinä ilman peräsintä ja kokkapuuta;
- j) ”leveydellä (B)” laidoituksen ulkoreunaan mitattua rungon enimmäisleveyttä metreinä (ilman siipirattaita, lepuuttajia ja vastaavia);
- k) ”syväyksellä (T)” rungon alimman pisteen, kun köliä tai muita kiinteitä asennuksia ei oteta huomioon, ja enimmäissyväystason välistä kohtisuoraa etäisyyttä metreinä;
- l) ”luokituslaitoksella” luokituslaitosta, joka on hyväksytty 9 artiklassa tarkoitettujen edellytysten ja menettelyjen mukaisesti;
- m) ”unionin sisävesialustodistuksella” toimivaltaisen viranomaisen sisävesialukselle antamaa todistusta, joka osoittaa tämän direktiivin teknisten vaatimusten mukaisuuden.

2. Tämä direktiivi koskee seuraavia vesikulkuneuvoja:

- a) aluksia, joiden pituus (L) on vähintään 20 metriä,
- b) aluksia, joiden pituuden (L), leveyden (B) ja syväyksen (T) tulo on vähintään 100 kuutiometriä.

3. Tämä direktiivi koskee myös seuraavia vesikulkuneuvoja:

- a) hinaajia ja työntöaluksia, jos ne on tarkoitettu hinaamaan tai työntämään tai siirtämään vierellään 1 kohdassa määriteltyjä aluksia tai uivaa kalustoa,
- b) matkustaja-aluksia, jotka voivat kuljettaa miehistön lisäksi enintään 12 matkustajaa,
- c) uivaa kalustoa.

4. Tämä direktiivi ei koske seuraavia vesikulkuneuvoja:

- a) lautat,
- b) laivaston alukset,
- c) merialukset, mukaan lukien merihinaajat ja -työntöalukset, jotka
 - i) liikennöivät tai joiden tukikohta on vuorovesialueella;
 - ii) liikennöivät väliaikaisesti sisävesillä, jos niillä on:
 - todistus ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (SOLAS) vaatimusten mukaisuudesta tai vastaava todistus, todistus vuonna 1966 tehdyn kansainvälisen

lastiviivayleissopimuksen vaatimusten mukaisuudesta tai vastaava todistus, ja kansainvälinen öljystä aiheutuvan meren pilaantumisen ehkäisemistä koskeva (IOPP-)todistuskirja alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (MARPOL) vaatimusten mukaisuudesta, tai

- matkustaja-alusten osalta, joihin ei sovelleta kaikkia ensimmäisessä luettelamakohdassa tarkoitettuja yleissopimuksia: matkustaja-alusten turvallisuussäännöistä ja -määräyksistä (uudelleenlaadittu toisinto) 6 päivänä toukokuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/45/EY⁹ mukaisesti annettu todistus matkustaja-alusten turvallisuussäännöistä ja -määräyksistä, tai
- huvialusten osalta, joihin ei sovelleta kaikkia ensimmäisessä luettelamakohdassa tarkoitettuja yleissopimuksia: lippuvaltion todistus.

3 artikla

Todistuksen mukana pitämistä koskeva velvoite

1. Vesikulkuneuvoilla, jotka liikennöivät 1 artiklassa luetelluilla unionin sisävesiväylillä, on oltava:
 - a) kun ne liikennöivät R-vyöhykkeen vesiväylillä:
 - joko Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen 22 artiklan mukaisesti annettu todistus; tai
 - unionin sisävesialustodistus, joka annetaan vesikulkuneuvoille, jotka täyttävät täysin liitteessä II tarkoitettut tekniset vaatimukset, joiden osalta vastaavuus Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen mukaisten teknisten vaatimusten kanssa on todettu sovellettavien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteessä II olevan luvun ”Siirtymä- ja loppusäännökset” siirtymäsäännösten soveltamista;
 - b) kun ne liikennöivät muilla vesiväylillä, unionin sisävesialustodistus, johon sisältyvät tarvittaessa 5 artiklassa tarkoitettut täsmennykset.
2. Unionin sisävesialustodistuksen on oltava liitteessä V olevassa I osassa annetun mallin mukainen, ja se on annettava tämän direktiivin mukaisesti. Komissiolla on valta antaa 24 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla mukautetaan tarpeen vaatiessa kyseistä mallia tieteen ja tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi, hallinnollisten vaatimusten yksinkertaistamiseksi tai muiden kansainvälisten järjestöjen, erityisesti RNKK:n, työstä johtuvan alan kehityksen huomioon ottamiseksi.

4 artikla

Täydentävät unionin sisävesialustodistukset

1. Kaikki vesikulkuneuvot, joilla on Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen 22 artiklan mukaisesti annettu voimassa oleva todistus, voivat liikennöidä, jollei tämän direktiivin 5 artiklan 5 kohdan säännöksistä muuta johdu, Euroopan unionin vesiväylillä niin, että vesikulkuneuvolla on ainoastaan tämä todistus.

⁹ EUVL L 163, 25.6.2009, s. 1.

2. Kuitenkin kaikilla vesikulkuneuvoilla, joilla on 1 kohdassa tarkoitettu todistus, on oltava myös täydentävä unionin sisävesialustodistus, kun:
 - a) ne liikennöivät 3 ja 4 vyöhykkeen vesiväylillä, jos ne haluavat hyötyä näillä vesiväylillä sovellettavista lievennetyistä teknisistä vaatimuksista;
 - b) ne liikennöivät 1 ja 2 vyöhykkeen vesiväylillä tai kun matkustaja-alukset liikennöivät 3 vyöhykkeen vesiväylillä, jotka eivät ole yhteydessä toisen jäsenvaltion purjehduskelpoisiin sisävesiväyliin, jos asianomainen jäsenvaltio on 5 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti asettanut teknisiä lisävaatimuksia näille vesiväylille.
3. Täydentävän unionin sisävesialustodistuksen on oltava liitteessä V olevassa II osassa annetun mallin mukainen, ja sen antaa toimivaltainen viranomainen 1 kohdassa tarkoitetun todistuksen esittämistä vastaan kyseisten vesiväyliin toimivaltaisen viranomaisen vahvistamien edellytysten mukaisesti. Komissiolla on valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla mukautetaan tarpeen vaatiessa kyseistä mallia tieteen ja tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi, hallinnollisten vaatimusten yksinkertaistamiseksi tai muiden kansainvälisten järjestöjen, erityisesti RNKK:n, työstä johtuvan alan kehityksen huomioon ottamiseksi.

5 artikla

Tiettyjä alueita koskevat tekniset lisävaatimukset tai lievennetyt tekniset vaatimukset

1. Jäsenvaltio voi komissiota kuultuaan asettaa liitteessä II vahvistettujen vaatimusten lisäksi muita teknisiä vaatimuksia vesikulkuneuvoille, jotka liikennöivät sen alueella olevilla 1 ja 2 vyöhykkeen vesiväylillä, edellyttäen, että se noudattaa tarvittaessa Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen määräyksiä.
2. Jäsenvaltio voi pitää voimassa liitteessä II olevien teknisten vaatimusten ohella muita teknisiä vaatimuksia sellaisten matkustaja-alusten osalta, jotka liikennöivät sen alueella olevilla 3 vyöhykkeen vesiväylillä, jotka eivät ole yhteydessä toisen jäsenvaltion purjehduskelpoisiin sisävesiväyliin. Jäsenvaltio voi asettaa tällaisia uusia teknisiä lisävaatimuksia 3 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Lisävaatimukset voivat kattaa ainoastaan liitteessä III lueteltuja seikkoja.
3. Jäsenvaltion on annettava ehdotetut lisävaatimukset komissiolle tiedoksi vähintään kuusi kuukautta ennen niiden aiottua voimaantuloa ja ilmoitettava niistä muille jäsenvaltioille.

Komissio hyväksyy tekniset lisävaatimukset 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun neuvoa-antavan menettelyn mukaisesti annettavilla täytäntöönpanosäädöksillä.
4. Se, että alus on lisävaatimusten mukainen, on täsmennettävä 3 artiklassa tarkoitetussa unionin sisävesialustodistuksessa tai 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa täydentävässä unionin sisävesialustodistuksessa. Tällainen todistus vaatimustenmukaisuudesta on tunnustettava vastaavalla vyöhykkeellä sijaitsevilla unionin vesiväylillä.
5. Jos liitteessä II olevassa 24 a luvussa vahvistettujen siirtymäsäännösten soveltaminen lieventää voimassa olevia kansallisia turvallisuusvaatimuksia, jäsenvaltio voi olla soveltamatta kyseisiä siirtymäsäännöksiä niihin sisävesien matkustaja-aluksiin, jotka liikennöivät sellaisilla sisävesiväylillä, jotka eivät ole yhteydessä toisen jäsenvaltion purjehduskelpoisiin sisävesiväyliin. Tällöin jäsenvaltio voi vaatia, että nämä sen

yhteydettömillä sisävesiväylillä liikennöivät alukset täyttävät täysin liitteen II tekniset vaatimukset 30 päivästä joulukuuta 2008 alkaen.

Ensimmäisessä alakohdassa annettua mahdollisuutta käyttävän jäsenvaltion on ilmoitettava päätöksestään komissiolle ja muille jäsenvaltioille ja toimitettava komissiolle yksityiskohtaiset tiedot sisävesiväylillään liikennöiviin matkustaja-aluksiin sovellettavista asianomaisista kansallisista vaatimuksista.

Se, että jäsenvaltion yhteydettömillä sisävesiväylillä liikennöimistä koskevat vaatimukset täyttyvät, on täsmennettävä 3 artiklassa tarkoitetussa unionin sisävesialustodistuksessa tai 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa täydentävässä unionin sisävesialustodistuksessa.

6. Vesikulkuneuvojen, jotka liikennöivät ainoastaan 4 vyöhykkeen vesiväylillä, on täytettävä liitteessä II kaikille kyseisen vyöhykkeen vesiväylille vahvistetut lievennetyt vaatimukset. Se, että lievennetyt vaatimukset täyttyvät, on täsmennettävä 3 artiklassa tarkoitetussa unionin sisävesialustodistuksessa.
7. Jäsenvaltio voi komissiota kuultuaan sallia liitteen II teknisten vaatimusten osittaisen soveltamisen tai asettaa teknisiä vaatimuksia, jotka ovat lievempiä kuin liitteessä II, vesikulkuneuvoille, jotka liikennöivät yksinomaan sen alueella olevilla 3 ja 4 vyöhykkeen vesiväylillä.

Lievennetyt tekniset vaatimukset ja teknisten vaatimusten osittainen soveltaminen voivat koskea ainoastaan liitteessä IV lueteltuja seikkoja. Jos vesikulkuneuvon tekniset tiedot vastaavat näitä lievennettyjä tai osittain sovellettavia teknisiä vaatimuksia, tämä on täsmennettävä unionin sisävesialustodistuksessa tai 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa täydentävässä unionin sisävesialustodistuksessa.

Jäsenvaltion on annettava lievennetyt tekniset vaatimukset tai liitteen II teknisten vaatimusten osittainen soveltaminen komissiolle tiedoksi vähintään kuusi kuukautta ennen niiden voimaantuloa ja ilmoitettava asiasta muille jäsenvaltioille.

6 artikla **Poikkeukset**

1. Jäsenvaltiot voivat antaa luvan poiketa tästä direktiivistä osittain tai kokonaan seuraavien osalta:
 - a) purjehduskelpoisilla vesiväylillä liikennöivät alukset, hinaajat, työntöalukset ja uiva kalusto, jos väylät eivät ole sisävesitse yhteydessä muiden jäsenvaltioiden vesiväyliin;
 - b) vesikulkuneuvot, joiden kantavuus on enintään 350 tonnia kuollutta painoa, tai muuhun kuin tavarankuljetuksiin tarkoitetut vesikulkuneuvot, joiden uppouman tilavuus on alle 100 kuutiometriä, joiden köli on laskettu ennen 1 päivää tammikuuta 1950 ja jotka liikennöivät yksinomaan kansallisessa vesiväyläverkossa.
2. Jäsenvaltiot voivat antaa kansallisilla vesiväylillä liikennöintiä varten luvan poiketa yhdestä tai useammasta tämän direktiivin säännöksestä paikallisesti rajatuilla alueilla tai satama-alueilla tehtävien matkojen osalta. Kyseiset poikkeukset sekä matkat tai alueet, joita poikkeukset koskevat, on eriteltävä vesikulkuneuvon todistuksessa.
3. Jäsenvaltion on annettava 1 ja 2 kohdan mukaisesti myönnetty poikkeukset komissiolle tiedoksi ja ilmoitettava niistä muille jäsenvaltioille.

4. Jäsenvaltiota ei vaadita noudattamaan 8, 9 eikä 11 artiklaa, jos sillä ei 1 ja 2 kohdan mukaisesti myönnettyjen poikkeusten vuoksi ole yhtään sellaista vesiväylällään liikennöivää vesikulkuneuvoa, johon tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan.

7 artikla

Unionin sisävesialustodistusten antaminen

1. Unionin sisävesialustodistus on annettava vesikulkuneuvoille, joiden köli on laskettu myöhemmin kuin [direktiivin kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen määräpäivä], kun ennen vesikulkuneuvon liikkeelle laskemista tehdyssä teknisessä tarkastuksessa on varmistettu, että vesikulkuneuvo täyttää liitteen II tekniset vaatimukset.
2. Unionin sisävesialustodistus on annettava sellaisille direktiivin 82/714/ETY soveltamisalaan kuulumattomille mutta tämän direktiivin soveltamisalaan 2 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti kuuluville vesikulkuneuvoille, jotka sen jälkeen, kun aluksen voimassa olevan todistuksen päättyessä ja joka tapauksessa viimeistään 30 päivänä joulukuuta 2018 tehdyssä teknisessä tarkastuksessa on varmistettu, että vesikulkuneuvo täyttää liitteen II tekniset vaatimukset.

Unionin sisävesialustodistuksessa on täsmennettävä kaikki puutteet liitteen II teknisten vaatimusten täyttämiseksi. Jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat, etteivät kyseiset puutteet aiheuta selvää vaaraa, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut vesikulkuneuvot voivat jatkaa liikennöintiään, kunnes sellaiset vesikulkuneuvon komponentit tai tilat, jotka eivät todistuksen mukaan täytä vaatimuksia, korvataan tai kunnes ne muutetaan, minkä jälkeen näiden komponenttien tai tilojen on täytettävä liitteen II vaatimukset.

3. Erityisesti vesikulkuneuvon rakenteellista kestävyyttä, ohjausta tai ohjattavuutta tai muita liitteen II teknisten vaatimusten mukaisia erityisominaisuuksia koskevaa puutetta on pidettävä tämän artiklan mukaisena selvänä vaarana. Liitteen II teknisiä vaatimuksia koskevia vapautuksia ei pidetä puutteina, jotka aiheuttaisivat selvän vaaran.

Osien vaihtamista samanlaisiin osiin tai tekniikaltaan ja käyttötarkoitukseltaan vastaaviin osiin tavanomaisen korjauksen ja huollon yhteydessä ei pidetä tässä artiklassa tarkoitettuna korvaamisena.

4. Tapauksen mukaan joko tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa teknisissä tarkastuksissa tai vesikulkuneuvon omistajan pyynnöstä tehtävässä teknisessä tarkastuksessa on tarkastettava, täyttääkö vesikulkuneuvo 5 artiklan 1, 2 tai 3 kohdassa säädetyt lisävaatimukset.

8 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Unionin sisävesialustodistuksen saa antaa jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen.
2. Kunkin jäsenvaltion on laadittava luettelo viranomaisistaan, jotka ovat toimivaltaisia antamaan unionin sisävesialustodistuksia, ja annettava se tiedoksi komissiolle ja muille jäsenvaltioille.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on pidettävä rekisteriä kaikista antamistaan unionin sisävesialustodistuksista liitteessä VI olevan mallin mukaisesti. Komissiolla on valta antaa 24 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla mukautetaan kyseistä mallia

tieteen ja tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi, hallinnollisten vaatimusten yksinkertaistamiseksi tai muiden kansainvälisten järjestöjen, erityisesti RNKK:n, työstä johtuvan alan kehityksen huomioon ottamiseksi.

9 artikla

Teknisten tarkastusten tekeminen

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä 7 artiklassa tarkoitettu tekninen tarkastus. Ne voivat pidättäytyä tekemästä vesikulkuneuvolle teknistä tarkastusta kokonaan tai osittain, jos hyväksytyn luokituslaitoksen antaman voimassa olevan todistuksen perusteella on ilmeistä, että vesikulkuneuvo täyttää kokonaan tai osittain liitteessä II vahvistetut tekniset vaatimukset.
2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla hyväksytään liitteessä VII luetellut perusteet täyttäviä luokituslaitoksia tai perutaan luokituslaitosten hyväksyntä, 3 ja 4 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Täytäntöönpanosäädökset annetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.
3. Sen jäsenvaltion, jossa luokituslaitoksella on päätoimipaikkansa tai toimipaikka, jolla on valta antaa todistuksia siitä, että vesikulkuneuvo täyttää liitteen II vaatimukset tämän direktiivin mukaisesti, on jätettävä komissiolle hyväksymistä koskeva hakemus. Hakemukseen on liitettävä kaikki hyväksymisperusteiden täyttymisen tarkistamista varten tarvittavat tiedot ja asiakirjat.

Mikä tahansa jäsenvaltio voi pyytää kuulemisen järjestämistä tai lisätietojen tai asiakirjojen toimittamista.
4. Mikä tahansa jäsenvaltio voi pyytää komissiota perumaan hyväksynnän, jos luokituslaitos ei sen mielestä täytä enää liitteessä VII vahvistettuja perusteita. Peruuttamista koskevan pyynnön tueksi on liitettävä asiakirjoja.
5. Luokituslaitokset, jotka jäsenvaltio on tunnustanut ja hyväksynyt tai valtuuttanut 22 päivänä marraskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/57/EY¹⁰ mukaisesti, ovat hyväksytyjä arvioimaan vain aluksia, jotka liikennöivät yksinomaan kyseisen jäsenvaltion vesiväylillä, kunnes ne on hyväksytty tämän direktiivin nojalla.
6. Komissio julkaisee luettelon tämän artiklan mukaisesti hyväksytyistä luokituslaitoksista ja pitää sitä ajan tasalla.
7. Kunkin jäsenvaltion on laadittava luettelo viranomaisistaan, jotka ovat toimivaltaisia tekemään teknisiä tarkastuksia, ja annettava se tiedoksi komissiolle sekä muille jäsenvaltioille.
8. Kunkin jäsenvaltion on noudatettava liitteessä II vahvistettuja, tarkastuselimiä ja tarkastuspyyntöä koskevia erityisiä vaatimuksia.

10 artikla

Unionin sisävesialustodistusten voimassaoloaika

1. Toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä uusille aluksille tämän direktiivin säännösten mukaisesti annettavien unionin sisävesialustodistusten voimassaoloaika, joka voi olla enintään

¹⁰ Neuvoston direktiivi 94/57/EY, annettu 22 päivänä marraskuuta 1994, alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista (EYVL L 319, 12.12.1994. s. 20).

- a) viisi vuotta matkustaja-aluksille;
- b) kymmenen vuotta kaikille muille vesikulkuneuvoille.

Voimassaoloaika on merkittävä unionin sisävesialustodistukseen.

- 2. Toimivaltaisen viranomaisen on asetettava unionin sisävesialustodistuksen voimassaoloaika tapauskohtaisesti tarkastustulosten perusteella sellaisille aluksille, jotka liikennöivät jo ennen tarkastusta. Voimassaoloaika ei saa kuitenkaan ylittää 1 kohdassa säädettyjä määräaikoja.
- 3. Kukin jäsenvaltio voi liitteessä II tarkoitetuissa tapauksissa antaa väliaikaisia unionin sisävesialustodistuksia. Väliaikaiset unionin sisävesialustodistukset on laadittava liitteessä V olevassa III osassa annetun mallin mukaisesti. Komissiolla on valta antaa 24 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla mukautetaan kyseistä mallia tieteen ja tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi, hallinnollisten vaatimusten yksinkertaistamiseksi tai muiden kansainvälisten järjestöjen, kuten RNKK:n, työstä johtuvan alan kehittymisen huomioon ottamiseksi.

11 artikla

Unionin sisävesialustodistusten korvaaminen

Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava edellytykset, joilla kadonnut tai vahingoittunut voimassa oleva unionin sisävesialustodistus voidaan korvata uudella.

12 artikla

Unionin sisävesialustodistusten uusiminen

- 1. Unionin sisävesialustodistus on uusittava sen voimassaoloajan päättyessä 7 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.
- 2. Unionin sisävesialustodistuksia uusittaessa vesikulkuneuvoihin sovelletaan liitteessä II olevissa 24 luvussa ja 24 a luvussa olevia siirtymäsäännöksiä niissä vahvistetuin edellytyksin.

13 artikla

Unionin sisävesialustodistusten voimassaoloajan pidentäminen

Unionin sisävesialustodistuksen antanut tai uusiutunut viranomainen voi poikkeustapauksessa pidentää todistuksen voimassaoloaikaa liitteen II mukaista teknistä tarkastusta tekemättä. Voimassaolon pidennys on merkittävä kyseiseen todistukseen.

14 artikla

Uusien unionin sisävesialustodistusten antaminen

Jos tehdään huomattavia muutoksia tai korjauksia, jotka vaikuttavat vesikulkuneuvon rakenteen kestävyYTEEN, ohjaukseen tai ohjattavuuteen tai liitteen II mukaisiin erityisominaisuuksiin, vesikulkuneuvolle on ennen seuraavaa matkaa tehtävä uudelleen 7 artiklassa säädetty tekninen tarkastus. Tämän tarkastuksen jälkeen on annettava uusi unionin sisävesialustodistus, jossa mainitaan vesikulkuneuvon tekniset tiedot, tai muutettava voimassa olevaa todistusta vastaavasti. Jos tämä todistus annetaan muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa alkuperäinen todistus on annettu tai uusittu, todistuksen antaneelle tai uusineelle toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettava asiasta yhden kuukauden kuluessa.

15 artikla

Unionin sisävesialustodistusten antamisesta tai uusimisesta kieltäytyminen ja niiden peruuttaminen

1. Päätös kieltäytyä antamista tai uusimasta unionin sisävesialustodistusta on perusteltava. Päätöksestä on ilmoitettava vesikulkuneuvon omistajalle, ja tälle on myös annettava tieto jäsenvaltiossa käytettävissä olevista muutoksenhakukeinoista ja muutoksenhaun määräajoista.
2. Toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa antamansa tai uusimansa unionin sisävesialustodistuksen, jos vesikulkuneuvo ei enää täytä todistuksessa eriteltyjä teknisiä vaatimuksia.

16 artikla

Lisätarkastukset

1. Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat milloin tahansa tarkastaa, onko vesikulkuneuvolla mukanaan tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti voimassa oleva todistus ja täyttääkö vesikulkuneuvo sille todistuksessa asetetut vaatimukset tai onko vesikulkuneuvosta selvää vaaraa siinä oleville henkilöille, ympäristölle tai merenkulun turvallisuudelle. Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava 2–5 kohdan mukaiset tarvittavat toimenpiteet.
2. Jos viranomaiset havaitsevat tällaisen tarkastuksen aikana, ettei vesikulkuneuvolla ole todistusta mukanaan tai mukana oleva todistus ei ole voimassa tai vesikulkuneuvo ei täytä todistuksessa asetettuja vaatimuksia, mutta todistuksen pätemättömyys tai vaatimusten täyttämättä jääminen ei aiheuta selvää vaaraa, vesikulkuneuvon omistajan tai tämän edustajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi. Todistuksen antaneelle tai sen viimeksi uusineelle viranomaiselle on ilmoitettava asiasta seitsemän päivän kuluessa.
3. Jos viranomaiset havaitsevat tarkastusta suorittaessaan, että vesikulkuneuvo aiheuttaa selvän vaaran siinä oleville henkilöille, ympäristölle tai merenkulun turvallisuudelle, ne voivat estää vesikulkuneuvoa jatkamasta matkaansa, kunnes tarvittavat toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi on toteutettu.

Viranomaiset voivat myös määrätä toimenpiteitä, joiden avulla vesikulkuneuvo voi turvallisesti ja tarvittaessa kuljetuksensa suoritettuaan jatkaa matkaansa paikkaan, jossa se tarkastetaan tai korjataan. Todistuksen antaneelle tai viimeksi uusineelle viranomaiselle on ilmoitettava asiasta seitsemän päivän kuluessa.
4. Jos jäsenvaltio on keskeyttänyt vesikulkuneuvon matkan tai ilmoittanut omistajalle aikomuksestaan tehdä niin, jollei havaittuja puutteita korjata, sen on ilmoitettava seitsemän päivän kuluessa päätöksestä, jonka se on tehnyt tai aikoo tehdä, sen jäsenvaltion viranomaiselle, joka on antanut todistuksen tai uusinnut sen viimeksi.
5. Kaikki tätä direktiiviä täytäntöön pantaessa tehdyt päätökset vesikulkuneuvon matkan keskeyttämisestä on perusteltava yksityiskohtaisesti. Kukin päätös on annettava viipymättä tiedoksi sille, jota asia koskee, ja tälle on samalla ilmoitettava käytettävissä olevista jäsenvaltioiden voimassa olevien lainsäädäntöjen mukaisista muutoksenhakumenettelyistä ja niitä koskevista määräajoista.

17 artikla

Aluksen yksilöllinen eurooppalainen tunnistenumero

Unionin sisävesialustodistuksen antaneen toimivaltaisen viranomaisen on merkittävä unionin sisävesialustodistukseen aluksen yksilöllinen eurooppalainen tunnistenumero liitteessä II olevan 2 luvun mukaisesti.

18 artikla

Vastaavuus ja vapautukset

1. Jäsenvaltiot voivat pyytää komissiota antamaan täytäntöönpanosäädöksiä, joissa sallitaan vapautukset tai tunnustetaan tiettyä vesikulkuneuvoa koskevien teknisten vaatimusten vastaavuus seuraavien osalta:
 - a) muiden kuin liitteeseen II sisältyvien materiaalien, laitteiden tai varusteiden käyttö vesikulkuneuvossa tai muiden kuin liitteeseen II sisältyvien rakenteellisten toimenpiteiden tai järjestelyjen suorittaminen;
 - b) unionin sisävesialustodistuksen antaminen koemielessä määrääjäksi liitteessä II olevan II osan vaatimuksista poikkeavia teknisiä vaatimuksia noudattaen, jos näillä vaatimuksilla taataan vastaava turvallisuus;
 - c) tarkastuselinten matkustaja-aluksiin soveltamat vapautukset, jotka koskevat liikuntaesteisiä henkilöitä varten järjestettäviä alueita, jos liitteessä II olevassa 15 luvussa vahvistettujen erityisten vaatimusten soveltaminen katsotaan käytännössä hankalaksi tai siitä aiheutuu kohtuuttomia kustannuksia;
 - d) muiden sammutteiden kuin liitteessä II olevassa 10 luvussa lueteltujen sammutteiden käyttö;
 - e) kiinteiden palonsammutusjärjestelmien käyttö esineiden suojelemiseen;
 - f) liitteessä II olevan 24 luvun soveltaminen vesikulkuneuvoihin, joiden rakenne muutetaan yli 110 metriä pitkäksi;
 - g) liitteessä II olevissa 24 luvussa ja 24 a luvussa vahvistetuista vaatimuksista vapauttaminen siirtymäsäännösten voimassaolon umpeuduttua, jos kyseisten vaatimusten soveltaminen on teknisesti hankalaa tai niiden soveltamisesta saattaisi aiheutua kohtuuttomia kustannuksia;
 - h) sellaisia järjestelmiä koskevien vaatimusten tunnustaminen, jotka suihkuttavat pienempiä vesimääriä kuin liitteessä II olevassa 10 luvussa tarkoitetut vesimäärät.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on merkittävä 1 kohdan a–g alakohdassa luetellut vastaavuudet ja vapautukset unionin sisävesialustodistukseen. Asiasta on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille.
3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa väliaikaisen unionin sisävesialustodistuksen 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti siihen asti, kunnes 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset annetaan.

Tällöin toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kuukauden kuluessa väliaikaisen unionin sisävesialustodistuksen antamisesta kyseisen vesikulkuneuvon nimi ja yksilöllinen eurooppalainen

tunnistenumero, vapautuksen luonne ja valtio, jossa vesikulkuneuvo on rekisteröity tai jossa sen kotisatama sijaitsee.

4. Komissio julkaisee rekisterin liitteen II mukaisesti hyväksytyistä tutkaohjauslaitteista ja kääntymisnopeuden osoittimista.

19 artikla

Kolmansien maiden vesikulkuneuvojen purjehduskelpoisuustodistusten tunnustaminen

Euroopan unioni aloittaa kolmansien maiden kanssa neuvottelut sen varmistamiseksi, että purjehduskelpoisuustodistukset tunnustetaan vastavuoroisesti Euroopan unionin ja kolmansien maiden välillä.

Siihen asti, kunnes tällainen sopimus tehdään, jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tunnustaa kolmansien maiden vesikulkuneuvojen purjehduskelpoisuustodistukset kyseisen jäsenvaltion vesiväylillä tapahtuvaan liikenteeseen.

Unionin sisävesialustodistukset on annettava kolmansien maiden vesikulkuneuvoille 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

20 artikla

Direktiivin 2009/100/EY soveltamisen jatkaminen

Vesikulkuneuvoihin, jotka eivät kuulu tämän direktiivin 2 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamisalaan, vaan direktiivin 2009/100/EY 1 artiklan a alakohdan soveltamisalaan, sovelletaan viimeksi mainitun säännöksiä.

21 artikla

Asiakirjojen käyttöä koskevat siirtymäsäännökset

Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat asiakirjat, jotka jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet direktiivin 2006/87/EY nojalla ennen tämän direktiivin voimaantuloa, ovat voimassa niihin merkityn voimassaolon päättymiseen asti.

22 artikla

Liitteiden mukauttaminen

1. Komissiolla on valta antaa delegoituja säädöksiä 24 artiklan mukaisesti liitteiden I, II, III, IV ja VII mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen tai muiden kansainvälisten järjestöjen, erityisesti RNKK:n, työstä johtuvaan alan kehitykseen sen varmistamiseksi, että 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut kaksi todistusta on annettu vastaavan turvallisuuden tason takaavien teknisten vaatimusten perusteella, tai 5 artiklassa tarkoitettujen tapausten huomioon ottamiseksi.

Komissiolla on valta antaa sitovia hallinnollisia ohjeita koskevia delegoituja säädöksiä 24 artiklan mukaisesti liitteessä II vahvistettujen teknisten vaatimusten yksityiskohtaisen soveltamisen osalta näiden vaatimusten yhdenmukaisen tulkinnan varmistamiseksi tai Euroopan unionissa laadittujen tai kansainvälisten järjestöjen, erityisesti RNKK:n, työhön pohjautuvien parhaiden käytäntöjen huomioon ottamiseksi.

Tällaisia delegoituja säädöksiä antaessaan komissio varmistaa, että Reinin vesiliikenteeseen hyväksytyn unionin sisävesialustodistuksen antamiseksi edellytettävillä teknisillä vaatimuksilla taataan turvallisuuden taso, joka vastaa

Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen 22 artiklan mukaisen todistuksen antamiseksi vaadittavaa tasoa.

2. Komissiolla on valta antaa 24 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla saatetaan ajan tasalle tässä direktiivissä olevat viittaukset liitteen II tiettyihin säännöksiin liitteeseen tehtyjen muutosten huomioon ottamiseksi.

23 artikla

Väliaikaiset vaatimukset

Komissiolla on valta antaa 24 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla asetetaan vesikulkuneuvoille väliaikaisia teknisiä vaatimuksia, testauksen mahdollistamiseksi tarkoituksena kannustaa innovointiin ja tekniikan kehittämiseen. Tällaiset vaatimukset ovat voimassa korkeintaan kolme vuotta.

24 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artikkelissa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään 3, 4, 8, 10, 22 ja 23 artikkelissa tarkoitettu säädösvalta komissiolle määräämättömäksi ajaksi [direktiivin voimaantulopäivä] lähtien.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3, 4, 8, 10, 22 ja 23 artikkelissa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan kyseisessä päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten voimassaoloon.
4. Komissio antaa delegoidun säädöksen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle välittömästi sen antamisen jälkeen.
5. Edellä olevien 3, 4, 8, 10, 22 ja 23 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, ellei Euroopan parlamentti tai neuvosto ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu niille tiedoksi, ilmaissut vastustavansa sitä. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi jatkaa tätä määräaikaa kahdella kuukaudella.

25 artikla

Neuvoa-antava menettely

1. Komissiota avustaa neuvoston direktiivin 91/672/ETY 7 artiklalla perustettu komitea, jäljempänä 'komitea'. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Tähän kohtaan viitattaessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa. Jos komitean lausunto on hankittava kirjallista menettelyä noudattaen, komitean puheenjohtaja voi päättää menettelyn tuloksettomana lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa.

26 artikla
Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

27 artikla
Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden, joilla on 1 artiklassa tarkoitettuja sisävesiväyliä, on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2015. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

28 artikla
Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2006/87/EY 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen.

Viittauksia kumottuun direktiiviin on pidettävä viittauksina tähän direktiiviin.

29 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

30 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille, joilla on 1 artiklassa tarkoitettuja sisävesiväyliä.

Tehty Brysselissä,

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITTEET

Liite I Luettelo unionin sisävesiväylistä jaoteltuna maantieteellisesti vyöhykkeisiin 1, 2, 3 ja 4

Liite II Vyöhykkeiden 1, 2, 3 ja 4 sisävesiväylillä liikennöivien vesikulkuneuvojen tekniset vähimmäisvaatimukset

Liite III Seikat, joiden osalta vyöhykkeiden 1 ja 2 sisävesiväylillä liikennöiville vesikulkuneuvoille voidaan asettaa teknisiä lisävaatimuksia

Liite IV Seikat, joiden osalta vyöhykkeiden 3 ja 4 sisävesiväylillä liikennöivien vesikulkuneuvojen teknisiä vaatimuksia voidaan lieventää

Liite V Unionin sisävesialustodistuksen mallit

Liite VI Unionin sisävesialustodistusrekisterin malli

Liite VII Luokituslaitokset